

Tonnage, 10 Millioner Tons, gennem Kanalen, saa at man maatte sætte Antallet af de Skibe, der ville gaa derigennem, noget ned, saa vilde det Hele dog kunne betale sig. Det forekommer mig saaledes, at alle disse Indvendinger i Virkeligheden ere ufaktiske og upraktiske. Men for Resten er det slet ikke os, der have med det Spørgsmaal at gjøre. Det bliver Ministeren og hans Sagkyndige, der skulle prøve det, og finder Ministeren saa, at det i det Hele er bygget for løst, og at det ikke vil kunne gjøre tilstrækkelig Nytte i Forhold til de Udgifter, det vil medføre, saa lader Ministeren være med at give Koncession paa et saadant Anlæg. Jeg vil blot ikke være med til at paatage mig Ansvaret for, at Intet bliver gjort, dersom det ved en Undersøgelse skulde vise sig, at det var et godt og fornuftigt Foretagende for vor Skibs fart og Handel i det Hele.

Jeg skal tillade mig endnu en Gang at minde om den politiske Stilling. Det ærede Medlem sagde jo i forrige Møde, at dersom man kunde spørre af fra Skagen og op til Kap Lindesnæs, saa vilde det kunne faae nogen Betydning. Det ærede Medlem skal ikke indlade sig paa den Slags Vittigheder, thi de klæde ham ikke. Skal man være vittig, maa man til en vis Grad være ondskabsfuld, og det er det ærede Medlem slet ikke. Nei, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem taler om, at det kun er en ringe Del Strandinger, der finder Sted ved Skagen, der er intet Sted, hvor Strandingerne ere saa mange, som netop der. Men det er en Selvfølge, at tage vi hele Jyllands Vestkyst og sammenligner Strandingerne Antal der med dem, der finde Sted i et enkelt Soqn, Skagen, saa bliver der rigtignok det mindste Antal Strandinger ved Skagen. Tage vi f. Ex. Strækningen fra Skagen og ned til Hantsholmene, og der bliver anlagt en Havn, saa er det jo tænkligt, at en stor Del af Strandingerne paa Skagen vilde blive indskrænkede og kunde vi faae en Havn i Jylland ved Thyborøn eller et andet Sted paa Vestkysten, saa kunde Strandingerne maatte derved indskrænkes, men fordi man ikke kan indskrænke Strandingerne den længste Del af Østkysten, derfor er det ligesuldt berettiget at faae dem indskrænkede paa den værste Del af Kysten, og skal man faae dem rigtig indskrænkede, maa man benytte 2 à 3 Tilflugthavne eller Nødhavne. Det vilde være til stor Gavn, ikke alene til at afværge Strandinger, men ogsaa for Fiskeriet, om saadanne Havne kunde blive indrettede, og dersom vi ved at bygge saadanne Havne kunde faae en lignende Andel i Fiskeriet i Nordsøen, som

Norge har — jeg nævnte forrige Gang, at Norge i 1885 havde en Udførsel af Fisk paa 35 Mill. Kr. — hvilken Gevinst vilde det da ikke være for vore Statsindtægter. Jeg tror dog, at selv om man ikke kan forhindre alle Strandinger ved Kysten, er det dog rigtigt at gjøre, hvad man kan, for netop at undgaa de Strandinger, der indtræffe paa de farligste Steder, og det vilde baade en Havn ved Hals og en Havn ved Sammerbugten mægtig bidrage til.

G. Sørensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

G. Sørensen: Den ærede Forslagsstiller mente, at de Indvendinger, der vare gjorte overfor Projektets Indtægts side, vare ufattelige og upraktiske. Jeg lyttede med spændt Opmærksomhed til den ærede Forslagsstillers Motivering, om det da vare 20,000, 40,000, 80,000 Skibe, eller hvor mange det var, der om Aaret skulde seile gennem Kanalen, men skjøndt jeg staar færdig for at tjøre Retur, vil jeg dog sige, at hans Svar er og bliver mig ufatteligt. At det skulde være en Vittighed, at jeg i forrige Møde afsviste Tanken om, at Kanalen kunde hidføre Jyllands Neutralisering, har jeg slet ikke tænkt mig; men naar man siger, at en Kanal, ved Hjælp af hvilken der kan være Tale om at spare 10—12 Miles Seilads, skulde have en saadan Betydning for Europa, at den skulde virke til Jyllands Neutralisering, saa siger jeg, at det maa være en Vittighed, og jeg vil saa overlade til den ærede Forslagsstiller at bedømme, om det egentlig er en god Vittighed eller en daarlig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforlagets Overgang til anden Behandling

blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning var afgivet 22 Stemmer for og 15 Stemmer mod Overgang, ved et som Følge af det utilstrækkelige Stemmetail foretaget Raadneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtagen med 33 Stemmer mod 20 (14 stemte ikke og 32 vare fraværende).